

seende til Gæsterne og til Localitet. Det bestaaer af een stor Sal, tæt befat med smaa Marmorborde, hørt med Plads til 6 Couverts. Midt for den ene Side af Salen, bag en op-høiet Buffet, troner Huusherren og hans Egtemage — Fruen, førende Kassebogen og modtagende alle Indbetalinger. — Herren, en stor mørk, knæbølshåret Garibaldi-Style, er ifærd med at afflikke for 5 Centimer Smør paa en Mængde smaa Talerkener. Af og til kaster han et Felttherreblik ned over de forskjellige Fløse, for at see, om Dyr. Gargonner have gjort deres Pligt — Alt er i Orden! Han kan stride til en ny, ligejaa alvorssfuld Operation: i de næste 5 Minutter for-syner han en foran ham opstillet Bataillon Smaakopper hver med 4 Stykker hvidt Sulfur, og et Diekast, der maatte kunne gennemføre fire Neapolitanere. — Det er en sand Genoielse at see, hvor godt hans Adjutanter ere exercerede. Ikke engang i das groose Waterland for alle Kellnere og Bediente har jeg fundet en saa hurtig, affurad og høflig Ojvartning. Spise-seddelen er ikke vidtløstigt. Der findes nemlig sletingen. Enhver af Gæsterne kan Fortegnelsen paa Retterne udenad, og den er snart lært:

1. Chocolate, der i Almindelighed requireres som "Quat-de-Chocolat!" og hvoraf der for 4 Sous serveres en lille Terrin, stor nok til at møtte to tre Dauste.
2. Kaffe, der serveres i lignende Spisestammer, og som oftest drilles med Cognac istedetfor Fløde — saavel af Damer som af herrer — dog nydes den ogsaa tilsat med Melk ved Hjælp af — Spisesteer.
3. Riz-au-lait, en Mellemting af Risengrød og Velling.
4. Eg, tilskævede paa alle mulige Maader.
5. Fromage à la crème — oplagt Melk, udvørt i Fløde — og
6. Nöboin, hvoraf der paa Commandoortet "Carafons" siekliftelig opmarcherer det foruøndte Antal ganske smaa Glasser.

Der har De hele Repertoiret! — De kan ikke nægte at jeg er samvittighedsfuld i mit Referat! — Spørger De mig nu om, hvem Gæsterne ere, saa maa jeg overensstemmende med Sandheden svare: det er et ydrest blandet Selskab. Saavidt jeg har kunnet skønne, bestaaer Hovedstyrken af Studenter, men imorges saae jeg f. Ex. ved det Bord, der var mig nærmest: to Hæreslegionärer, en Blousmand, en ung Konstner og to Grifetter dejuenev sammen uden noget-somhelst Symptom paa Standsforskjel eller Rangsof. Jeg kom her til at bruge Benævnelserne Grifette, bedste Jomfru Audresen, og jeg hører lige herover i Landen det indiguerede "Al!" som Deres Verbshed har udstødt ved at læse dette græsfulde Ord. Lad mig berolige Dem! Hvis De ved "Grifette" forstaar noget Andet end "Sypige", saa er Feilen Deres og ikke min, men jeg vil alligevel for denne Feils Skyld skynde mig at meddele Dem den etymologiske Op-lysning, at en Grifette oprindeligt ikke betegner Andet end en lille Pige med graa Bomuldskjole paa. Jeg kender kun disse Smaapiger fra Cremeriet — det behøver jeg naturligvis ikke at forstikke Dem! — men der har jeg kun lært at respectere dem for deres naturlige smukke Væsen, deres simple reentlige Paaskædning, deres mageløse Humør og deres uforgnignelge Appetit. Imidlertid, jeg skal strax forlade dem for at omtale en Gjenstand, som vil interessere Dem mere, nemlig Middagsmaaltidet.

I Paris spiser man sjældent til Middag før kl. 6, og da vi som sagt ere lærvillige og letnemme, saa følge vi Landets Skik. De franske Restaurationer imødekomme de allerforskjelligste Fordringer. Man kan faae en Couvert til 100, til 50, til 20, til 10, 5, 3, 2 og 1 Franc. Man skal endogfaa kunne faae den billigere og endda spise 3 Retter Mad og drikke Vini til. Hvorledes dette er muligt, gaar naturligvis baade over Deres og over min Forstand; men Pariserne skulle være indviede i Kogekonstens dybeste Mysterier: med Undtagelse af Chineerne og Jouvæerne skulle ingen Andre have drevet det saa vidt i den Kunst at "lave Mad af alt Muligt." Paa de simpleste Restaurationer skil her saaledes, efter Forlydende, findes Koffe, som i bogstavelig Forstand kunne tage Suppe paa en Pølsepinde (ja endogfaa hjælpe sig uden en Saadan) de skulle kunne tillave hvilken-somhelst Kjødt — være sig Wildt eller Lamt — af de to bekendte Huusdyr: Hæsten og Kaninen; selv Kattene skulle de forstaar at forvandle til delikate Ragouter og Posteter — jeg har det fra deres egne Landsmænd, men maastee er det kun Praleri! — Det vilde naturligvis interessere Dem meget at høre en Beftre-velse over de luculliske Maaltider hos Vefour eller Les trois freres Provençaux, men den saar De ikke hos mig. Det er i Reglen kun russiske Fyrster, engelske Vorder, Banquier-Arvinger og Marmorquinder, der spise paa slege Restaurationer, og som De veed, kommer jeg ikke i Berørelse med nogen af disse Categorier. Til Hverdagsbrug tager jeg min Middag hos Richeseu i Palais-Royal. Denne velkjø-rende Mand beofter daglig en utrolig Mængde Fremmede med fem Retter Mad og en halv Glaske Vin for 2 Francs. Hvorledes han kan have Raad til denne Gøddædigbed, be-griber jeg ikke, thi Maden, som man selv vælger efter en temmelig lang og stadig veylende Spisefeddel, er meget god, Vinen er af det Slags, man paa vore Restaurationer betaler med en Daler for Glasfen, Ojvartningen er dobbelt saa hurtig som hos os, og Localitet har ikke noget Tilsvarende i Kjøben-havn. Etablisementet kaldes virkelig med Rette "Aux milles colonnes", thi alle Væggene ere decorerede med en Soile-række, og Rummet mellem Soilerne er udfyldt med Speilglas, som tilsvindlende forvandler ethvert Soilepar til en uendelig

Colonade. Det eneste, der støder mig midt i al denne Her-lighed, er Dækketiet, der i det Hele taget ikke er Frantsman-deres stærke Side. Jeg kom herover, oplydt af Erindringen om deres sneehvide speilglatte Damask Duge og Servietter, tænkt Dem min Forbavselse, da jeg for første Gang betrag-tede een af de her saakaldte Servietter: det var et kvadrat-formet sornmet Lærredsstykke, urullet og uprødet — jeg er i dette Dieblit ikke istand til at sige Dem, hvad det lignede, men det saaar dunkelt for mig, at jeg engang i min aller-allerførste Ungdom maa have seet noget lignende, og jeg har en Anelse om, at De siekliftelig vilde faae et Lilselbe, hvis De engang opdagede et saabant Stykke Løi paa Deres Mid-dagsbord. Af og til, naar vi ville leve høit, dinere vi hos Restauratøren i Hôtel de France & d'Angleterre. Det er ogsaa en Menneksen: Han tager kun 4 Francs for Ud-gangen til et Table d'hôte, som man forgjæves vilde søge Mage til ved de Festsmaaltider, hvortil man hjemme i Kjø-benhavn maa contribuere 5 Daler. En sleg Gjestfrihed skaffer ham naturligvis mange Gæster, saamange, at hans store Forsal næsten altid er opfyldt af Ventende. Et Eta-blissement, som er meget besøgt af Folk, der have faa Penge — og af det Slags Folk skal der være utrolig mange i Paris — maa jeg endnu fortælle Dem lidt om, førend jeg forlader det interessante Capitel om Middagsmaden: det er "Bouillonnieriet." — Oprindeligt folgte man nok blot Bouillon paa disse Etablisementter, men denne Artikel forslog ikke — nu tractere de med alle Slags Kjøddetter og tilhørende Grøntsager. Det var, saavidt jeg veed, en Mand ved Navn Duval, der har den Fortjeneste først at have etableret et større Bouillonnier, og denne Fortjeneste skal have været stor nok til at gjøre ham til Millionair og Eier af hele sex saadane Etablisementter. Det, jeg har seet, ligger i Rue de Montes-quieu, tæt ved Palais Royal. Det er virkelig en Bespisnings-anstalt i det Store: det optager et heelt Huus fra Nedest til Overst. Midt inde i dette store Rum ligger det uhyre Kogeparaat, der forlyner de utallige Borde rundt om og paa Gallerierne; det er omgivet af en Mængde Koffe og Kjøkken-jomfruer, der uophørlig ere i Bevægelse for at udportionere og distribuere Proviandten til Ojvarterne i de forskjellige Sec-tioner. Enhver Gjest modtager ved Indtrædelsen et Kort, der indeholder den permanente Spisefeddel, han tager derpaa Plads, hvor han lyfter, Sectionens og Bordets Nummer no-teres paa Kortet, der fremdeles forlynes med en Streg ved enhver af de requirerede Retter. Ved Udgangen forevises dette Kort for Etablisementets Ite Contoirdame, der indfører Vælsbet i Kassebogen, derpaa leveres det til den 2den Do., der stempler det med Løbenummer, og endelig til den 3die, der modtager Betalingen. Alt hvad man seer i dette Eta-blissement er elegant og propert, men uden den Luxus man træffer i de sædvanlige Restaurationer, hvis Decoration alene giver en Capital at forrente. Denne Udbyrelse, i For-ening med den enorme Søgnung, maa det være, som gjør de lave Priser mulige. Paa Sou- og Festsdage pleie Gæsterne formelig at danne Queue udenfor disse Monstre-Restaura-tioner.

Vi komme nu til Kaffen og med den til Caférerne. Her er Alt yderst luxuriøst og ydrest dyrt. En lille Kof Kasse, et Glas Zi, et Glas Absinth — Alt koster 40 Centimer, eller med Tillæg af de uundgaelige 10 Cent. til Ojvarteren: en halv Franc. Man maa imidlertid ogsaa betragte denne halve Franc som en yderst billig Gødtgjærelse for Lys, Varme og smukt Logis, thi paa Grund af Værelsernes flette Indretning er det, som sagt, umuligt for de fleste Logerende at tilbringe en Vinteraften i Hjemmet, uden at anvende det Dobbelt til Brændsel, og endda boie Kog og Kuld. I Caféen har den ugifte Pariser sit Afsyl; den erstatter ham det manglende eller uhyggelige Hjem. Naar han har erlagt sin halve Franc — og til denne Udgift indskrænket han sig sædvanligt — har han her et lille Palads til Disposition, og man kan ofte see ham sidde paa samme Stol med samme Zi-Canette foran sig fra kl. 8 til 11. Som oftest fordriver han Tiden med Spil. Skaf, Dam, Piquet og Domino græsere ved hverandret Bord. Det er meget almindeligt at see et ung Vægtepar — med eller uden Vælse — tilbringe en heelt Aften paa Caféen med — at spille Piquet! — og det med Kort paa malpropere, at en Danst vilde betænke sig ved at røre ved dem. Alle de bedre Caféer ere omtrent eens indrettede, Vægge, beklædte med Speilglas, og Piller, decorerede med Blomstermaleri, Guld og lyse Farver, en overdaadig Gasbelysning gennem mattebeue Gaslupler, Apsis Divaner og Marmorborde, en med Billedhuggerarbejde og levende Blomster rigt udfyret Buffet og bag denne et Par mere eller mindre smukke Slaa-fererinder — det er hvad der er fælles for dem alle. NoGLE ere derimod ganske smaa, andre utrolig store. Typpen paa Boulevarden, bag Vandspinget Chateau d'eau, ligger den største. Den er bygget af den bekendte Architect Gh. Duval og hedder: "Grand Café Parisien". Tænk Dem et Eta-blissement bestaaende af en eneste Sal, afbeest med Piller og Buer i fire Afdelinger, hvoraf den ene rummer to og tyve Billarder, foruden en dobbelt Række Borde langs med Væg-gene, tænkt Dem dette uhyre Lokale saa fuldt af Gæster, at det (f. Ex. om Søndagen) er saagodt som umuligt at finde en ubesat Plads, tænkt Dem endvidere dette unaadelige Rum og denne umaadelige Folkemængde belyst af Gasflammer i Tusind-viis, og tænkt Dem endelig alt dette mangfoldiggjort i det Uendelige, idet alle Væggene ere decorerede aldeles som Silke-rummene med Piller og Buer om de store Speilflader, saa-ledes, at man i enhver af disse troer at see Indgangen til et

lignende Etablisement, saa har De det første Omrids af Paris' og Verdens største Café. De scandinaviske Caféer ere for Diebliftet tre i Tallet: Café de la Regence i Rue St. Honoré er Hovedquarteret. Her findes alle de større nordiske Kviser og her kan man i Reglen kl. 7 træffe alle de danske Rejsende. I Café l'Univers, som ligger tæt ved, have Fin-nerne deres Filial, og i Café Danemark, der efter den berøgtede Arrestationshistorie blev opgjivet af de Rejsende, skal der endnu være et Samlingssted for de nordiske Haand-værkere. I dem alle tre saar man fortæffelig Kaffe, som man, efterat have været to Dage i Paris, drifter uden Fløde og med Cognac, for at vise sine Fremskridt i Civilisationen.

Maa jeg spørge Dem, Jomfru Audresen, om De nu ikke har faaet "et rigtig fornøstigt Brev?" Jeg smigrer mig idet-mindste med, ikke at have besvaret Dem med en Smule af det "politiske Bisvas og Theaterpant", som efter Deres For-sikkring er Alt, hvad man ellers pleier at høre fra Paris. — I det glade Haab, snart at see denne min interessante Epistel gjengjældt med et Svar i samme Stil, tegner jeg mig med uforsandrede Følelser

Deres ærbødige

Peter.

Theater.

— En Correspondent fra Medevi Badessted til "Afton-bladet" beretter om en dramatisk Forestilling, hvori samtlige Skuespillere vare Bondetarle og Bondepiger. Der opførtes en Komædie af Heberg "Balsborgmeskestonen". Stykket gif med et godt Sammenspil, især udførtes Herrevolkerne con amore; Skuespillerinderne fremtagede Hespifferne naturligt og ukonstlet, men de syntes undertiden at være generede af deres Arne, hvilket dog ikke er underligt, naar man betænker, hvor feitet en eller anden Debutantinde er, selv paa Stockholms Theatre, naar hun første Gang betræder Brædderne. En ung Bondepige sang net og reent sine Coupletter og udtalede Ordene særdeles tydeligt og correct. Alt der hos de Op-trædende fattedes det, som vi kalde Skole, var naturligt, men saa fandtes der til Gjengjæld ikke noget Maniereret, og det tør man ogsaa sætte Pris paa.

— Konstbilleren Halvorson har begyndt sine Forestil-linger paa Klingenberg ved Christiania og gjort stor Lykke. Blandt Selskabets bedste Kræfter omtales særlig de 3 Brodre Gobfroy og deres Søster, der til Stabe for Kjøbenhavnerne bleve forviste fra Circus Rens.

— Det Offenbachske Selskab har begyndt sine Forestillin-ger i Berlin med "Orpheus i Underverdenen", der har gjort stor Lykke.

— En Herr Mitschner i Gråh har forfattet et Drama "Sjalska", hvortil Motivet er taget af Eddas Saan; han har bragt det til Opførelse paa bemeldte Stads Skueplads, hvor det har høstet Publikums Bisfalt.

Billedhuggerkonst.

— Enkedronning Josefina har til "Bitterhets-Historie-och Antiquitets-akademien" i Stockholm skænket en i Papier maché nøagtigt udført Model af Gustaf-Adolfs Monumentet ved Lützen, i hvis Midte staar en Granitsten, der er tagen af den virkelige "Schwedenssten", paa hvilken findes Originalens simple Indskrift: G. A. 1632.

— Belgienes Trang til at opreise offentlige Mindes-mærker for Landets fortjente Mænd er i stadig Stigen, i denne Tid ytrer den sig ved at tage op i Tiden. Saaledes har Kommuneraadet i Mons den 16de Juni eenstemmig be-sluttet at opreise et Monument for Greg Balduin VI af Con-stantinopel, dog paa de Veingæller, at Regeringen idetmindste udræder 2 af Omkostningerne, at Vyen maa vælge det Sted, hvor Billedstøtten skal opreises, samt at hele Udgiften ikke kommer til at overstige 25,000 Rigsdaler. — I Glemsaade agtes i Limburg opreist en Billedstøtte af Høvdingen Am-bioriz, udført af en ung, der hjemmehørende Billedhugger Jules Vertin. (Denne Ambioriz foranleddede, omtr. 50 A. f. C., en almindelig Rejsning blandt Gallerne mod Romerne og udmærkede sig ved sit Viod, der isørigt var parret med en heelt Deel Falskhed.)

— Antwerpen's Beboere agte at opreise en Mindestøtte for den, for tre Aar siden afsøde, flamske Digter og Lærde van Kerdhoven. Regeringen vil samtidigt dermed foranstafte en ny illustreret Udgave af hans Værker til Bedste for hans Efterladte.

Alandinger.

— I Begyndelsen af August skal den Jernbane, der over Salzburg forener Wien med München, høitidelig indvies; begge Landes Souveræner agte at overvære Høitideligheden.

— De tydske Kunstnere i Rom have afholdt en Fests for Friedr. Overbed i Anledning af, at han i 50 Aar har levet der; Keiseren af Østerrig tildeelte ham ved denne Leilighed Commendaturkorset af Franz-Josefs Ordenen.

— A. von Humboldts Samlinger, der have lige saa megen Interesse for Naturforskere som for Kunstvenner, blive den 17de Sept. solgte i Berlin.

— Alexander Ziegler har tiltraadt en ny Reise til Skot-land og Island og tænker at naae den sydligste Side af Polar-kredsen.

— Et Nøgte vil vide, at Napoleon III har indlebet Underhandlinger med Greven af Chamboord og Familien Orleans om de i Ublaudet døde Konger Carl X og Ludvig Philip, hvis jordfiste Levninger det var hans Agt at føre til Frankrig, for at de kunde jordfæstes i St. Denis, hvor ligeledes Napo-leon I's Lig beretter skal hvile.

— I den senere Tid have de franske Damer indskrænket deres Omfang noget, medens det Modpart er Tilfældet i England, hvor Crinolineen stadigen vøyer. Ved Hendes bri-tiske Majestæts sidste Drawing room har man derfor seet sig nødsaget til at gjøre Gangene i St. Jamespaladset bre-dere, for at Høidamerne kunde passere dem uden Hindre. For et Par Aar siden bleve, som bekendt, en Mængde Dame-kledninger ødelagte ved Indgangen til samme Palads, den saae da ud som en Balsplads, beklæbet med Vaand, Silke og Kuefingler. Det var en Tvedamp mellem det gamle Stet og den nye Mode; enten maatte Stotgangen udvides eller Høiden forandres; Udvalget kunde ikke være tvivlsomt, og man har naturligvis ansøet det for langt lettere at rive Side-muren i Gangene ned, end at formindste Stjørtens Omfang.